

VERENIGINGSNIEUWS

In Memoriam Dr. G.D. Swanenburg de Veye

Op donderdag 19 februari 1981 overleed in Alkmaar ons erelid Gerard Dirk Swanenburg de Veye op de leeftijd van 83 jaar. De laatste jaren was hij zo slecht ter been dat hij genoodzaakt was zich terug te trekken waardoor het hem, hoezeer ook overigens geestelijk nog fit en tot velerlei in staat, niet meer mogelijk was in ons midden te zijn. Totdat aan het leven van deze produktieve mens, die velen dan ook in persoon en zeker van naam zullen kennen, onverwacht een einde kwam. Daar hij zijn hart aan de natuur had verpand was het hem een behoefte anderen in de vreugde, die de studie van de natuur met zich meebrengt, in woord en persoonlijke begeleiding te laten delen. Hoewel zijn belangstelling voor de paddestoelen en zijn gedegen mycologische kennis in de N.M.V. het meest zullen zijn opgevallen, bestreken zijn interesses ook vele andere gebieden der natuur, waarin zijn activiteiten m.b.t. bomen, struiken, planten (in het bijzonder de alpenflora) en geologie een bijzondere plaats innamen. Zo zullen zijn kontakten uit zijn schooltijd in Haarlem met grote persoonlijkheden zoals bij voorbeeld Cath. Cool, Sipkes, v.d.Sleen en Jac. P. Thijssen van grote invloed zijn geweest op de vorming van zijn belangstellingssfeer, waarin ook plaats was voor de kunst in het algemeen en de muziek in het bijzonder.

Reeds in het begin der dertiger jaren verscheen bij de Amersfoortse uitgever Melchior van zijn hand een boekje over paddestoelen in woord en beeld met 96 natuurgetrouwe vierkleurendrukken van 120 soorten. Naast zijn werkkring als een der eerste schoolartsen in Veendam voelde hij vanuit zijn belangstelling voor de mycologie de behoefte dit boekje te schrijven, in een tijd dat paddestoelen door het gros van de bevolking als iets griezeligs werden beschouwd. Velen zullen, door tekst en illustraties geïnspireerd, in de herfst dit boekje hebben geraadpleegd. Het is niet verwonderlijk dat De Veye met de opkomst van de kleurenfotografie, een illustratiemiddel bij uitstek, een verwoed natuurfotograaf is geworden. Op dit gebied heeft hij veel gepresteerd. Een groot aantal van zijn foto's vonden een plaats in een serie boeken die in vele landen zijn verschenen, zoals "Paddestoelen, hun vorm en kleur" (waarvoor hij met zijn mede-auteur H. Kleyn door Z.K.H. Prins Bernhard werd vereerd met de Zilveren Anjer), "Bomen, hun vorm en kleur", en "De schoonheid van de wilde plant", allemaal onder nederlandse titel bij uitgeverij Becht verschenen boeken. Ook werkte hij mee aan bij voorbeeld "Wilde bloemen van de wereld", "Ontdek de duinen" en aan de serie "Wandelwaaiers" van Kees

Kervel's natuurboekerij over paddestoelen en wilde planten. In deze tijd bewerkte hij ook Morten Lange's plaatwerkje (uittreksel van het grote werk van Jacob Lange "Flora Agaricina Danica"), dat bij uitgeverij Elsevier is verschenen. Dit boekje is lange tijd voor Nederlandse amateurs de meest aangewezen gids geweest om zich in de paddestoelenwereld te oriënteren en een aantal soorten te leren kennen; het heeft ook nu nog niets van zijn belangrijkheid verloren. Onnodig haast te zeggen dat De Veye in de twintig jaar dat hij schoolarts in het district Alkmaar is geweest (hij werd gepensioneerd in 1963) in deze regio een bekende en veel geraadpleegde persoonlijkheid was. Altijd stond hij klaar om anderen op het gebied van de natuur te helpen. Aan zijn optreden bewaren zij die hem gekend hebben stellig goede herinneringen. Zij hebben De Veye leren kennen als een humaan, veelzijdig en geestig man die in het debat blijk gaf van grote scherpzinnigheid, zich daarbij ook graag bedienend van de ironie als uitdrukkingsvorm, maar nooit in kwetsende zin. Dat paste niet in zijn aard. Nimmer presenteerde hij zijn eigen opvattingen als het onbetwistbaar gelijk. Ook daarom werd hij niet alleen gewaardeerd, maar werd hem in brede kringen ook veel respect toegedragen, niet alleen respect maar ook veel hartelijke vriendschap van menigeen. Ook aan zijn talrijke lezingen met eigen dia's, zeer vaak met paddestoelen als onderwerp, zullen velen goede herinneringen bewaren, evenals aan de vele exkursies die onder zijn leiding hebben plaatsgevonden. Bovendien werkte hij vele jaren zeer intensief mee aan het organiseren van jaarlijkse paddestoelen-tentoonstellingen. Het is ook niet verwonderlijk voor zo'n groot natuurminnaar dat hij zowel in Veendam als in Alkmaar voorzitter is geweest van de plaatselijke afdeling van de K.N.N.V. Ook in deze vereniging is hij tot erelid benoemd. Ook voor de N.M.V. zijn de activiteiten van De Veye vooral in de periode zo tussen 1931 en 1954 van grote betekenis geweest. In de eerste plaats valt dan aan zijn langjarig redakteurschap van "Fungus" te denken. Op 9 juli 1932 werd hij na het overlijden van C.G.A. Fabius tot redakteur benoemd. Ongeveer een jaar heeft hij samen met Dr. A.F.M. Reynders de redactie gevoerd, waarna hij de redactie alleen voortzette en wel op een voortreffelijke manier. Hij voorzag het tijdschrift van veel beschrijvingen van bijzondere vondsten, die hij met zijn speciale speurneus op het spoor was gekomen. De beschrijvingen waren meestal voorzien van enige mikroskopische kenmerken en duidelijke afbeeldingen, zij het foto's, zij het pentekeningen. Ook allerlei andere opmerkingen van zijn hand betreffende de vereniging vonden in "Fungus" een plaats; er verscheen bijna geen nummer of De Veye had zelf voor aanvulling van de kopie gezorgd. Hierbij valt een artikel over *Clitocybe* (11e jaargang -6-1940) op. Ook zijn raadgevingen in "Twee dozijn tips voor het verzamelen en verzenden van paddestoelen", vervat in een artikel in Fungus 18e jaargang 1948 p. 55-58 mogen niet onvermeld blijven. In Fungus

jaargang 14-6-(1943) vinden we het laatste woord van de redakteur die deze functie ca. 12 jaar heeft verricht. Hij werd opgevolgd door Dr. J.S. Zaneveld. Op de algemene vergadering van 29 juli 1946 werd De Veye tot voorzitter van de vereniging benoemd, in 1948 werd hij herkozen en in 1952 ruilde hij van functie met Dr. A.F.M. Reynders en werd vice-voorzitter. In 1954 trad hij af en werd hij wegens zijn bijzondere verdiensten voor de vereniging met het erelidmaatschap vereerd.

Onze gevoelens van medeleven gaan uit naar zijn echtgenote, zijn kinderen en verdere nabestaanden. Mogen zij bij dit grote verlies kracht putten uit de wetenschap dat velen in het land met eerbied en warmte aan de overledene zullen terugdenken. F.A. van den Bergh.

Een paar apart

Tijdens de jaarvergadering, op 28 maart te Utrecht gehouden, werden Frans en Dien Tjallingii door het bestuur voorgedragen als Ereleden van de vereniging. De voorzitter motiveerde dit voorstel door te wijzen op het grote aantal activiteiten dat door beiden in het voordeel van zowel de vereniging als van de mycologie in het algemeen werd ontwikkeld. Hij wees met name op het grote aantal publikaties van hun hand, op hun aandeel in nog lopende projecten zoals de check-list en de lijst van nederlandse paddestoelennamen, hun aandeel in het tot stand komen van de kommissie "Paddestoelen en Natuurbehoud", hun lidmaatschap van de Flora-kommissie, hun leidende rol bij de inventarisatie van de IJsselmeerpolders, de jaarlijkse organisatie van de zogeheten "mikroskopiedag voor beginners" en de talrijke exkursies die zij leidden of waarop zij op een andere wijze hun stempel drukten (werkweken !). Uit het applaus waarmee de vergadering het voorstel aanvaardde kon worden afgeleid dat men een uitvoerige motivatie nauwelijks nodig achtte en dat men van harte instemde met de benoeming van Frans en Dien tot ereleden van de Nederlandse Mycologische Vereniging. Na een kort dankwoord van Frans, namens beiden, konden zij van de aanwezige leden de gelukwensen in ontvangst nemen. Ook de redactie van Coolia sluit daar van harte bij aan en hoopt ook in de toekomst nog menige pennevrucht van ons aller Frans en Dien ter tafel te krijgen.